

Dolgozatomban a transzformatív („átalakító”) leadership jelentőségét vizsgálom a tanácsadói szektorban. Választ keresek arra, hogy a gyakorlatban milyen a transzformatív vezetői profil.

Elméleti háttérként áttekintem a XX. századi leadership-elméletek meghatározó irányzatait, majd kitérek a transzformatív vezető fogalmára és a vezetés alkotóelemeire. Említést teszek ezen vezetéselmélet sikerhez fűződő kapcsolatáról, továbbá foglalkozom a tanácsadói szektor sajátos jegyeivel és néhány nagyvállalat transzformatív leadership modelljével. E szakirodalomfeldolgozás alapján fogalmazok meg előfeltevéseket az átalakító vezetők viselkedésére vonatkozóan.

Empirikus kutatásom a transzformatív vezetőkkel készített szakértői interjúkra épít. Az átalakító vezetés mérésére a Többfaktorú vezetői kérdőívet (MLQ) használom, amelyet kutatók és szakemberek széles körben alkalmaznak. Kiegészítő eljárásként a Q-módszert alkalmazom. Ezzel a vizsgálati módszerrel részletes képet kaptam a vezetők attitűdjéről, véleményéről.

Összefoglalva, a tanácsadásban dolgozó vezetőket a transzformatív és a feltételes jutalmazás vezetési stílus jellemzi. A helyzetek kezelésekor elsősorban kapcsolat-orientált megközelítésük van, a döntéshozatalt tekintve pedig a demokratikus és a részvételi csoportba tartoznak. A mindennapi munkájuk során az alkalmazkodóképességet és a nyugodtságot tartják nélkülözhetetlennek. Ami pedig megkülönbözteti a transzformatív vezetőket más vezetőktől, az a szervezeti értékek példaképe, inspirálás, motiválás, közös küldetés kialakítása elemek.